

[Socialministeren]

Men det er givet, at kommunen har pligt til at finde pasningsordninger, også socialpædagogiske ordninger, til udsatte grupper børn, og den forpligtelse forsvinder ikke, fordi vi giver mulighed for nogle andre ordninger. Der er vel ingen kommuner i dag, der ikke har offentlige pasningsordninger efter de gammeldags regler. Men derfor kan der godt være tale om, at man vil opretholde visitationspligten, så man har mulighed for at sætte ind med f.eks. støttepædagoger til handicappede. Jeg kan ikke se, at der er nogen forskel her, og der kan ikke blive tale om – medmindre forældre og kommune er enige om det – at ophæve denne visitationspligt.

Jeg ved ikke, hvorfor disse ordninger her skulle give specielt pres på enlige mødre. Det, der blev beskrevet som et uheldigt eksempel, fungerer nu under de nuværende ordninger. Så den mulighed består vel også i dag. Jeg har altså ikke den samme mistillid til kommunerne, som Socialdemokratiet og især SF åbenbart har.

Hr. Agerschou havde en række indvendinger mod forslaget. Vi kender dem fra maj måned i år og i øvrigt fra visse dele af fagpressen. Jeg skal ikke gå langt ind i det, men jeg må dog sige, at det undrer mig lidt, at SF's ordfører vil bruge udtrykket, at ordningerne i denne lov skulle lægge en bombe under det etablerede system.

Det er noget, jeg har set i en enkelt overskrift. Ikke engang BUPL's forretningsudvalg vil stå bag sådan en udtalelse. Jeg synes, den er noget forældet. Det må I undskylde jeg siger.

Så siger hr. Agerschou, at han gerne vil have en forklaring på, hvorfor vi ikke har svaret på de spørgsmål, der blev stillet. Det er normalt sådan, at hvis man ikke når at få svaret, falder spørgsmålet bort i sommerferien, og som det foreligger for mig, var de nævnte ikke blandt de opretholdte.

Når vi så i øvrigt ikke svarede, var det, fordi jeg allerede sidste år meddelte, at jeg ville fremsætte et revideret forslag og ikke bare en genfremsættelse. Just derfor. Men hvis der er sket en misforståelse, er det meget beklageligt, og vi skal selvfølgelig gøre os umage med at få svaret hurtigt også på de spørgsmål, der mangler. Der er ikke nogen, der er mere interesseret end regeringen i at fremme dette forslag, så der ligger ikke noget ønske om at forhale noget.

Jeg vil give fru Hanne Severinsen fra Venstre ret i, at det kan blive meget spændende at følge den udvikling, der nu kommer i gang. Det kan godt være, at det bliver meget små og beskedne forsøg, men jeg vil dog alligevel sige, at hver gang vi prøver at slå en breche i nogle af de meget stive systemer, er det virkelig opmærksomhed værd, og jeg synes, at alt, hvad der i øvrigt sker på det socialpolitiske område i kommunerne for øjeblikket, ikke giver os grund til at være nervøse. Tværtimod ser det ud, som om det er derude, nytænkningen blomstrer, og ikke just her på stedet.

Jeg skal sige til fru Jane Oksen, at om den ene dagplejer kan være en ung arbejdsløs, afhænger af, om den unge arbejdsløse i sig selv kunne være blevet godkendt som dagplejer. Det vil nok i de fleste tilfælde være ret tvivlsomt. Der er ikke tale om, at vi bare sætter en ung arbejdsløs medhjælp ind til en dagplejemor. Typisk vil det være et ægtepar, eventuelt to mødre, og vi har faktisk ganske gode beskrivelser af sådanne forsøg med ægtepar, som viser sig at være en stor kvalitet for børnepasningstilbudene.

Jeg takker for tilslutningen fra CD og Kristeligt Folkeparti. Kristeligt Folkeparti bliver ved med at tale om, at det er uretfærdigt, at de folk, der passer deres børn, ikke selv får noget. Jeg må sige, at det er desværre en tankegang, som vil føre meget langt ud i mosen, hvis vi skal begynde at betale folk for alt, hvad de gør selv, og det har vi simpelt hen ikke økonomi til. Jeg skal dog også gøre Kristeligt Folkeparti opmærksom på, at endnu i dag er skattesystemet indrettet sådan, at man tager specielt hensyn til den nævnte familie med en indtægt på 250.000–300.000 kr. og med en hjemmegående ægtefælle.

Alt i alt vil jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i udvalget, og det vil naturligvis kunne træde i kraft umiddelbart, al den stund der ikke er tale om nogen form for påbud. Det er alene en ordning – og det vil jeg gerne slutte med at understrege – som for det første forudsætter, at de forældre, der er tale om, er med på den, og for det andet, at kommunen går ind for den. Så der er faktisk både seler og livrem i denne ordning.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil benytte anden runde til at præcisere den socialdemokratiske holdning til forslaget.